

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 13C/21/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121417471
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Dubovcová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2022:6121417471.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín pred sudkyňou JUDr. Martinou Dubovcovou v spore žalobcu P. X., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom v S., Ul. L. L. č. XXXX/XX, právne zastúpeného Mgr. Petrom Miklóssym, advokátom so sídlom vo Vrábloch, Hlavná ul.č. 1221, proti žalovanému P. W., nar. X.X.XXXX, trvale bytom P. D. č. 310, právne zastúpeného JUDr. Ing. Vierou Kolačanskou, advokátkou so sídlom v Trenčíne, Námestie sv. Anny č. 7269/20A v konaní o zaplatenie 7.497,30 € s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l:

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 7.445,- € s 5% úrokom z omeškania zo sumy 7.445,- € od 24.6.2021 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Súd v ostatnej časti žalobu z a m i e t a.
- III. Žalobcovi sa voči žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 98,6%.

o d ô v o d n e n i e:

1. Žalobca sa žalobou, podanou na súde dňa 8.7.2021 domáhal zaplatenia sumy vo výške 7.497,30 € s 9% úrokom z omeškania od 31.7.2009 do zaplatenia. Vo svojej žalobe uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 22C/249/2009-709 zo dňa 12. 06. 2012, ktorý v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín sp. zn. 19Co/252/2012-760 zo dňa 22. 01. 2015 nadobudol právoplatnosť dňa 26. 03. 2015 a vykonateľnosť dňa 28. 04. 2015, bol G.. arch. U. P. zaviazaný zaplatiť P. X. (žalobcovi) sumu 9.110,67 € s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 9.110,67 € od 31. 07. 2009 do zaplatenia. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 14C/272/2010-255 zo dňa 30. 03. 2016, ktorý v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín sp. zn. 17Co/479/2016-309 zo dňa 25. 04. 2018 nadobudol právoplatnosť dňa 18. 06. 2018 a vykonateľnosť dňa 22. 06.2018, súd určil, že kúpna zmluva zo dňa 25. 09. 2008 uzavretá medzi G.. arch. U. P. ako predávajúcim a P. W. (žalovaným) ako kupujúcim, predmetom ktorej bola kúpa nehnuteľností zapísaných v katastri nehnuteľností, vtedajšej Správy katastra Trenčín, na LV č. XXXX, k. ú. P. D., a to pozemkov parcela č. XXX vo výmere 3446 m², orná pôda, parcela č. 906 vo výmere 3222 m², orná pôda, parcela č. 907/1 vo výmere 225 m², orná pôda, parcela č. 907/2 vo výmere 2810 m², orná pôda, a Kúpna zmluva zo dňa 25. 09. 2008 uzavretá medzi G.. arch. U. P. ako predávajúcim a P. W. (žalovaným) ako kupujúcim, predmetom ktorej bola kúpa nehnuteľností uvedených v dodatočnom stavebnom povolení, vydaným obcou P. D., SocÚ 716/2004/Vk-2, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 12. 02. 2005 a hnuťelného majetku v zmysle dohody o urovaní zo dňa 30. 07. 2008, článok 2, bod 3, uzavretej medzi P. X. (žalobcom) a G.. arch. U. P., vrátane zvierat (kôz) kozej farmy registrovanej pod č. XXXXXX Štátnym plemenárskym ústavom Slovenskej republiky, pracovisko Žilina, sú voči P. X. (žalobcovi) neúčinné. Na podklade rozsudku

Okresného súdu Trenčín sp. zn. 22C/249/2009-709 zo dňa 12. 06. 2012, ktorý v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín sp. zn. 19Co/252/2012-760 zo dňa 22. 01. 2015 nadobudol právoplatnosť dňa 26. 03. 2015 a vykonateľnosť dňa 28. 04. 2015, ako exekučného titulu bolo vedené proti G.. arch. U. P. exekučné konanie na Exekútorskom úrade JUDr. Ladislava Ďordoviča ml. pod sp. zn. EX 648/2015. Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 49Er/1651/2015-118 zo dňa 12. 11. 2020 bola exekúcia vedená na Exekútorskom úrade JUDr. Ladislava Ďordoviča ml. pod sp. zn. EX 648/2015 zastavená v časti vykonávanej nad rámec majetku povinného z právneho úkonu, ktorého odporovateľnosť bola určená rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 14C/272/2010-255 zo dňa 30. 03.2016. Dôvodom zastavenia exekúcie v danom rozsahu bolo vyhlásenie konkurzu na majetok povinného G.. arch. U. P.. Ako je to zrejmé z uznesenia Krajského súdu Trenčín sp. zn. 17CoE/5/2020-90 zo dňa 30. 04. 2020, resp. zo stanoviska Okresného súdu Trenčín sp. zn. 49Er/1651/2015-106 zo dňa 07. 09. 2020, exekúcia vedená na Exekútorskom úrade JUDr. Ladislava Ďordoviča ml. pod sp. zn. EX 648/2015 teoreticky mohla pokračovať vo vzťahu k majetku, ktorého sa týka úspešne odporovaný právny úkon, ktorý povinný G.. arch. U. P. uzavrel s P. W. (žalovaným), keď pohľadávka žalobcu nebola oddĺžením povinného vo vzťahu k tomuto majetku dotknutá. Exekúcia vedená na Exekútorskom úrade JUDr. Ladislava Ďordoviča ml. pod sp. zn. EX 648/2015 napokon objektívne nemohla pokračovať vo vzťahu k majetku, ktorého sa týka úspešne odporovaný právny úkon, ktorý povinný Ing. arch. U. P. uzavrel s P. W. (žalovaným), a to z dôvodu, že tento majetok bol P. W. (žalovaným) po začatí exekúcie prevedený na ďalšiu osobu. Po vyhlásení konkurzu na majetok povinného tak v exekúcii nezostal žiaden majetok, ktorý by mohol byť exekúciou postihnutý. V rámci exekučného konania bola pohľadávka žalobcu vo vzťahu k G.. arch. U. P. uspokojená len v čiastočnom rozsahu vo výške 950,90 €. Exekúcia vedená na Exekútorskom úrade JUDr. Ladislava Ďordoviča ml. pod sp. zn. EX 648/2015 bola zastavená zo zákona podľa ustanovenia § 2 ods. 1 písm. a/ zákona č. 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Na majetok Ing. arch. U. P. bol uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 40OdK/601/2019 zo dňa 14. 08. 2019 bol vyhlásený konkurz. Uznesenie o vyhlásení konkurzu bolo zverejnené dňa 21. 08. 2019 v Obchodnom vestníku č. 161/2019 pod č. K073018. V rámci konkurzného konania bola pohľadávka žalobcu vo vzťahu k G.. arch. U. P. uspokojená v čiastočnom rozsahu vo výške 662,47 €. Konečný rozvrh výťažku zo všeobecnej podstaty v konkurznom konaní bol zverejnený dňa 30. 04. 2021 v Obchodnom vestníku č. 82/2021 pod č. O Konkurz na majetok G.. arch. U. P. bol zrušený zverejnením oznámenia o zrušení konkurzu z dôvodu, že došlo k splneniu rozvrhu výťažku. Oznámenie o skončení konkurzu po splnení rozvrhu výťažku bolo zverejnené dňa 20. 05. 2021 v Obchodnom vestníku č. 96/2021 pod č. O Pohľadávka žalobcu vo vzťahu k G.. arch. U. P. bola teda celkovo uspokojená v čiastočnom rozsahu vo výške 1.613,37 €; aktuálna výška dlžnej sumy pohľadávky žalobcu vo vzťahu k Ing. arch. U. P. tak predstavuje 7.497,30 € s príslušenstvom. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalovaný bol vlastníkom nehnuteľného majetku, ktorý nadobudol od G.. arch. U. P. právnymi úkonmi, ktorým žalobca úspešne odporoval (rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 14C/272/2010-255 zo dňa 30.03. 2016, právoplatný dňa 18. 06. 2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín sp. zn. 17Co/479/2016-309 zo dňa 25. 04.2018). Uvedenú skutočnosť potvrdzuje samotné rozhodnutie súdu o odporovacej žalobe, ako aj potvrdenie Obce P. D. č. MNL SÚ XXX/XX/XXXX zo dňa 31. 03. 2020, resp. ju potvrdil aj samotný žalovaný v rámci výsluchu na polícii (citované v odôvodnení uznesenia ORPZ Trenčín ČVS:ORP-250/TN-TN-2021 zo dňa 23. 04. 2021). Predmetný nehnuteľný majetok, a to tak pozemky, ako aj stavby, žalovaný ďalej odplatne previedol na inú osobu. Priznal to sám žalovaný v rámci výsluchu na polícii (citované v odôvodnení uznesenia ORPZ Trenčín ČVS:ORP-250/TN-TN-2021 zo dňa 23. 04.2021) a potvrdzuje to aj písomné podanie právneho zástupcu povinného v exekučnom konaní zo dňa 08. 01. 2021, resp. písomné stanovisko obce P. D. č.j. MNL-SÚ XXX/XXX/XXXX MT zo dňa 03. 12. 2020. Nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom úspešne odporovaného právneho úkonu uzavretého medzi G.. arch. U. P. a žalovaným, tak nemohli byť v rámci exekučného konania vedeného proti Ing. arch. U. P. exekučne postihnuté, a to práve z dôvodu, že všetky tieto nehnuteľnosti boli žalovaným odplatne ďalej prevedené na tretiu osobu. Teda predmetný nehnuteľný majetok, ktorý mal byť na základe vyhovujúceho rozsudku o neúčinnosti právneho úkonu exekučne postihnutý, bol žalovaným odplatne (teda žalovaný mal z tohto ďalšieho prevodu prospieť) prevedený na inú osobu, a tak napokon zexekvovanie tohto majetku nebolo možné. V dôsledku tejto skutočnosti bol vytvorený stav objektívnej nemožnosti uspokojenia pohľadávky žalobcu z majetku dlžníka ušlého úspešne odporovaným právnym úkonom. Žalobcovi tak vzniklo na základe ustanovenia § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka právo na peňažnú náhradu proti žalovanému ako proti osobe, ktorá mala z úspešne odporovaného právneho úkonu prospieť. Žalobca si preto vo vzťahu k žalovanému ako osobe, ktorá mala z úspešne odporovaného právneho úkonu prospieť, uplatňuje na základe citovaného ustanovenia § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka nárok na zaplatenie peňažnej náhrady vo výške

7.497,30 € s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 7.497,30 € od 31. 07. 2009 do zaplataenia. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu písomnou výzvou zo dňa 15. 06. 2021, ktorú žalovaný prevzal dňa 23. 06.2021, žalovaného vyzval na úhradu predmetnej sumy. Žalovaný však do dnešného dňa na predmetnú výzvu nereagoval.

Vo svojom vyjadrení zo dňa 27.9.2021 uviedol, že obrana žalovaného proti uplatnenému nároku dôvodná nie je. Je preukázanou skutočnosťou, že žalovaný bol vlastníkom nehnuteľného majetku, ktorý nadobudol od Ing. arch. U. P. právnymi úkonmi, ktorým žalobca úspešne odporoval (rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 14C/272/2010-255 zo dňa 30. 03. 2016, právoplatný dňa 18. 06. 2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín sp. zn. 17Co/479/2016-309 zo dňa 25. 04. 2018). Uvedenú skutočnosť potvrdzuje samotné rozhodnutie súdu o odporovacej žalobe, ako aj potvrdenie Obce P. D. č. MNL SÚ XXX/XX/XXXX zo dňa 31. 03. 2020, resp. ju potvrdil aj samotný žalovaný v rámci výsluchu na polícii (citované v odôvodnení uznesenia ORPZ Trenčín ČVS:ORP-250/TN-TN-2021 zo dňa 23. 04. 2021). Rovnako je preukázanou skutočnosťou, že nehnuteľný majetok, ktorý bol predmetom úspešne odporovaných právnych úkonov, a to tak pozemky, ako aj stavby, žalovaný ďalej odplatne previedol na inú osobu. Priznal to sám žalovaný v rámci výsluchu na polícii (citované v odôvodnení uznesenia ORPZ Trenčín ČVS:ORP-250/TN-TN-2021 zo dňa 23. 04.2021) a potvrdzuje to aj písomné podanie právneho zástupcu povinného v exekučnom konaní zo dňa 08. 01. 2021, resp. písomné stanovisko obce P. D. č.j. MNL-SÚ XXXX/XXX/XXXX MT zo dňa 03. 12. 2020. Teda predmetný nehnuteľný majetok, ktorý mal byť na základe vyhovujúceho rozsudku o neúčinnosti právneho úkonu exekučne postihnutý, bol žalovaným odplatne (teda žalovaný mal z tohto ďalšieho prevodu prospech) prevedený na inú osobu, a tak napokon zexekvovanie tohto majetku nebolo možné. V dôsledku tejto skutočnosti bol vytvorený stav objektívnej nemožnosti uspokojenia pohľadávky žalobcu z majetku dlžníka ušlého úspešne odporovaným právnym úkonom. Žalobcovi tak vzniklo na základe ustanovenia § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka právo na peňažnú náhradu proti žalovanému ako proti osobe, ktorá mala z úspešne odporovaného právneho úkonu prospech. Pokiaľ žalovaný v podanom odpore spomenul nemožnosť exekúcie vedenej proti nemu, je k tomu na vysvetlenie potrebné uviesť nasledovné. Žalobca na základe rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 22C/249/2009-709 zo dňa 12.06. 2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín sp. zn. 19Co/252/2012-760 zo dňa 22. 01. 2015, ktorým bol G. arch. U. P. zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 9.110,67 € s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 9.110,67 € od 31. 07. 2009 do zaplataenia, podal návrh na vykonanie exekúcie priamo proti žalovanému (s poukazom na právny názor o pasívnej legitímácii osoby, ktorá na základe právneho úkonu súdom právoplatne vyhláseného za neúčinný, nadobudla majetok od dlžníka oprávneného, v exekučnom konaní, vyslovený uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 751/2016-18 zo dňa 25. 10. 2016). Exekučný súd však v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 27Ek/518/2020 návrh na vykonanie exekúcie proti žalovanému zamietol. Uvedené však nič nemení na dôvodnosti podaného návrhu v upomínacom konaní proti žalovanému; práve naopak to len potvrdzuje dôvodnosť podaného návrhu v upomínacom konaní s ohľadom na potrebu získania exekučného titulu proti žalovanému.

2. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 19.8.2021 (odpore proti vydanému platobnému rozkazu) uviedol, že žiada žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Na odôvodnenie svojej žiadosti uviedol, že žalobca na odôvodnenie svojej žaloby uvádza množstvo rozhodnutí, ktoré s jeho osobou vôbec nesúvisia. Poukázal na skutočnosť, že na podkalde vydaných rozsudkov súd nepovolil exekúciu proti jeho osobe. Žalovaný tvrdil, že on nie je dlžníkom žalobcu a voči nemu nemá žiadny exekučný titul. Rovnako tvrdil, že tvrdenie žalobcu o tom, že po začatí exekúcie EX 648/2015 scudzil majetok, ktorý mohol byť postihnutý exekúciou, nie je pravdivé, avšak túto skutočnosť (o scudzení nehnuteľností po roku 2015) následne v odpore potvrdil. Vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 8.11.2021 žalovaný uviedol, že nie je pravdivé tvrdenie, že nehnuteľnosti, ktoré boli úspešne odporované nemohli byť exekučne postihnuté. Z podaní a dôkazov predložených žalobcom vyplýva, že exekúcia na vymoženie dlžnej sumy bola vedená od roku 2015, a to na Exekútorskom úrade JUDr. Ladislava Ďorďoviča, pod č. EX648/2015. Ako vyplýva z výpovede žalovaného v trestnom konaní iniciovanom žalobcom na ORPZ Trenčín pod č. ČVS: ORP-250/TN-TN-2021, ktoré uznesenie o jeho odmietnutí zo dňa 23.4.2021 predložil sám žalobca, predmetné nehnuteľnosti boli exekútorom blokované. Na strane 5 tohto uznesenia je vo výpovedi žalovaného uvedené: "Tiež podoťkol, že asi od roku 2015 do roku 2019 bola blokácia uvedeného pozemku, pričom pokiaľ bol s týmto pozemkom problém, tak prečo sa počas tohto obdobia neriešila žiadna exekúcia. Žalovaný taktiež uviedol, že nehnuteľnosti vlastnil od roku 2008, tieto scudzil v až v roku 2019, pričom samotná exekúcia bola vedená od roku 2015. Nehnuteľnosti od Jozefa Masaryka nadobudol za sumu 20.000,- Sk, a tieto v roku 2019 odpredal za sumu 7.445,-Eur. Z uvedeného uznesenia ďalej vyplýva, že do trestného spisu bola zabezpečená správa od súdneho exekútora k

exekučnému konaniu EX648/2015, v ktorej je uvedené, že návrh na vykonanie exekúcie mu bol doručený 26.6.2015, poverenie OSTN vydal 13.7.2015. Na základe súčinnosti bolo zistené, že povinný U. P. je vlastníkom viacerých nehnuteľností k.ú. N., poberá invalidný dôchodok a viacerými súčinnosťami bolo zistené, že je vlastníkom nehnuteľností k.ú. P. D. na základe rozsudku o neúčinnosti právneho úkonu. Ak mu to pandemická situácia dovolí, vykoná dražbu nehnuteľností. Z akého dôvodu súdny exekútor exekúciu počas blokácie nehnuteľností od roku 2015 nevykonal nám nie je známe. Žalovaný naďalej v celom rozsahu trvá na svojich vyjadreniach zaslaných súdu v podanom odpore a žalobu považuje za nedôvodnú a šikanóznou. Má za to, že žalobcovi nič nebránilo domáhať sa výkonu exekúcie v čase, keď nehnuteľnosti vlastnil a dokonca bolo na nich aj z dôvodu právneho vzťahu P.-X. zriadené exekučné záložné právo. Nárok žalobcu na vydanie rozhodnutia o zaplatení sumy 7.497,30 Eur s prísl. považujeme aj za premlčaný.

Ako je z výkladov k §§42a-42b Občianskeho zákonníka zrejmé, predpokladom naplnenia účelu odporovateľnosti je v prvom rade dosiahnutie výroku rozsudku, ktorým sa konkrétny právny úkon určí za neúčinný. Existencia rozsudového výroku o neúčinnosti konkrétneho právneho úkonu dlžníka je podkladom pre uspokojenie veriteľovej pohľadávky. Následne na uspokojenie veriteľovej vymáhateľnej pohľadávky možno vykonať exekúciu napr. predajom veci tak, ako by k zmene jej vlastníctva z dlžníka na iný subjekt (subjekt žalovaný v konaní o určenie neúčinnosti právneho úkonu) nebolo došlo (§ 42b ods. 4, časť vety pred bodkočiarkou OZ). Pokiaľ však nieje možné uspokojiť vymáhateľnú pohľadávku veriteľa z toho, čo odporovateľným úkonom ušlo z dlžníkovho majetku, právoplatný rozsudok o neúčinnosti právneho úkonu veriteľovi uspokojenie pohľadávky neumožní. Judikatúra je totiž konštantná v tom, že rozhodnutím o odporovacej žalobe nedochádza k zmene subjektu povinného v exekučnom konaní (rozsudok NSSR z 13. 10.2011 sp. zn. 3 M Cdo 15/2010).

Rozhodnutie, ktorým súd odporovacej žalobe vyhovel, nerieši, a to ani v procesnej rovine, postavenie účastníkov exekučného konania; určuje len neúčinnosť právneho úkonu s tými dôsledkami, že veriteľ (oprávnený) môže požadovať uspokojenie svojej vymáhateľnej pohľadávky z toho, čo daným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho (povinného) majetku. Ak teda nie je možné uspokojiť vymáhateľnú pohľadávku veriteľa z toho, čo odporovateľným úkonom ušlo z dlžníkovho majetku má veriteľ právo na náhradu voči tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu prospech.

Ide o peňažnú náhradu, ktorá nepodlieha právnemu režimu náhrady škody a táto náhrada je obmedzená výškou získaného prospechu. Toto právo musí veriteľ uplatniť žalobou na plnenie. Toto právo môže veriteľ uplatniť samostatnou žalobou alebo súčasne v jednej žalobe spolu s nárokom na určenie neúčinnosti právneho úkonu. (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. februára 2020 sp. zn. 5 Cdo 101/2017). Je pravdou, že rozsudkom OSTN č.k. 14C/272/2010-255 zo dňa 30.03.2016 bolo určené, že scudzovací úkon - kúpna zmluva uzavretá medzi Jozefom P. a žalovaným je právne neúčinný. Nie je nám zrejmé, z akého dôvodu nedošlo k výkonu exekúcie na predmetné nehnuteľnosti, aj keď tieto boli blokované exekučným záložným právom v prospech exekúcie EX 648/2015. Máme za to, že k uspokojeniu vymáhanej pohľadávky bolo možné uspokojiť.

Keďže však žalobca požaduje po žalovanom peňažnú náhradu, ktorú si uplatňuje žalobou na plnenie, máme za to, že túto žalobu mohol a mal podať v lehote do 3 rokov od právoplatného určenia neúčinnosti právneho úkonu. Rozsudok 14C/272/010-255 zo dňa 30.03.2016 nadobudol právoplatnosť dňa 18.6.2018. Z dokladov je zrejmé, že žalobca podal žalobu dňa 08.07.2021, t.j. po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Navyše, plnenie je obmedzené výškou získaného prospechu, ktorý v žiadnom prípade nekorešponduje s podanou žalobou.

3. Súd vo veci vykonal niekoľko pojednávaní, a to v prítomnosti oboch právnych zástupcov, pričom vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného a listinnými dôkazmi, a to kúpnu zmluvou zo dňa 30.12.2019 z č. l. 128-129 spolu s dokladom o prevode tejto sumy, kúpnu zmluvou zo dňa 30.12.2012 z č. l. 130-131 spolu s dokladom o prevode tejto sumy, LV č. XXXX pre k. ú. P. D. z č. l. 132, odpoveďou Okresného úradu Trenčín, katastrálneho odboru z č. l. 133 zo dňa 07.11.2018, dodatočným povolením stavby O. farma, výpisom z listu vlastníctva č. XXXX pre k. ú. P. D., GP č. 36328499-67/2004, rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 18.03.2016 č. k. 20C/222/2014-64, oznámením vo veci vlastníckych vzťahov k nehnuteľnostiam, pozemkom a stavbám v areáli O. farma P. D., oznámením o zmene vlastníka zo dňa 23.03.2020, 18.04.2019, rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 27.09.2017 č. k. 17Co/330/2016-95, oznámením žalobcu zo dňa 04.05.2020, oznámením o súlade medzi GP a dodatočným stavebným povolením rozostavaných stavieb popisným spôsobom o stavbách bez súp. čísla a rozostavané stavby na pozemkoch podľa dodatočného stavebného povolenia O. farma P. D., vyjadrením žalovaného zo dňa 14.11.2014 vo veci Okresného súdu Trenčín sp.zn. 20C/222/2014, rozhodnutím Obvodného pozemkového úradu v Trenčíne zo dňa 14.6.2011, č.k. 2011/00013-010,

kombinatóriom z registra pôvodného a nového stavu z projektu pozemkových úprav P. D., (súd vykonal všetky dôkazy navrhnuté zo strany sporových strán, súd výsluch U. P., ktorý žiadal, aby bol vo veci vypočutý ako svedok, nevykonal, nakoľko žiadna zo sporových strán takýto dôkaz nenavrhol) a zistil nasledovný skutkový stav:

4. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 22C/249/2009-709 zo dňa 12. 06. 2012, ktorý v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín sp. zn. 19Co/252/2012-760 zo dňa 22. 01. 2015 nadobudol právoplatnosť dňa 26. 03. 2015 a vykonateľnosť dňa 28. 04. 2015, bol G.. arch. U. P. zaviazaný zaplatiť P. X. (žalobcovi) sumu 9.110,67 € s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 9.110,67 € od 31. 07. 2009 do zaplatenia. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 14C/272/2010-255 zo dňa 30. 03. 2016, ktorý v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín sp. zn. 17Co/479/2016-309 zo dňa 25. 04. 2018 nadobudol právoplatnosť dňa 18. 06. 2018 a vykonateľnosť dňa 22. 06.2018, súd určil, že kúpna zmluva zo dňa 25. 09. 2008 uzavretá medzi G.. arch. U. P. ako predávajúcim a P. W. (žalovaným) ako kupujúcim, predmetom ktorej bola kúpa nehnuteľností zapísaných v katastri nehnuteľností, vtedajšej Správy katastra Trenčín, na LV č. XXXX, k. ú. P. D., a to pozemkov parcela č. XXXvo výmere 3446 m², orná pôda, parcela č. 906 vo výmere 3222 m², orná pôda, parcela č. XXX/X vo výmere 225 m², orná pôda, parcela č. XXX/X vo výmere 2810 m², orná pôda, a Kúpna zmluva zo dňa 25. 09. 2008 uzavretá medzi G.. arch. U. P. ako predávajúcim a P. W. (žalovaným) ako kupujúcim, predmetom ktorej bola kúpa nehnuteľností uvedených v dodatočnom stavebnom povolení, vydaným obcou P. D., SocÚ XXX/XXXX/Vk-X, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 12. 02. 2005 a hnuiteľného majetku v zmysle dohody o urovaní zo dňa 30. 07. 2008, článok 2, bod 3, uzavretej medzi P. X. (žalobcom) a G.. arch. U. P., vrátane zvierat (kôz) kozej farmy registrovanej pod č. 326076 Štátnym plemenárskym ústavom Slovenskej republiky, pracovisko Žilina, sú voči P. X. (žalobcovi) neúčinné. Na podklade rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 22C/249/2009-709 zo dňa 12.06.2012, ktorý v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín sp. zn. 19Co/252/2012-760 zo dňa 22.01.2015 nadobudol právoplatnosť dňa 26. 03. 2015 a vykonateľnosť dňa 28. 04. 2015, ako exekučného titulu bolo vedené proti Ing. arch. U. P. exekučné konanie na Exekútorskom úrade JUDr. Ladislava Ďorďoviča ml. pod sp. zn. EX 648/2015. Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 49Er/1651/2015-118 zo dňa 12. 11. 2020 bola exekúcia vedená na Exekútorskom úrade JUDr. Ladislava Ďorďoviča ml. pod sp. zn. EX 648/2015 zastavená v časti vykonávanej nad rámec majetku povinného z právneho úkonu, ktorého odporovateľnosť bola určená rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 14C/272/2010-255 zo dňa 30. 03.2016. Dôvodom zastavenia exekúcie v danom rozsahu bolo vyhlásenie konkurzu na majetok povinného G.. arch. U. P. V rámci exekučného konania bola pohľadávka žalobcu vo vzťahu k G.. arch. U. P. uspokojená len v čiastočnom rozsahu vo výške 950,90 €. Exekúcia vedená na Exekútorskom úrade JUDr. Ladislava Ďorďoviča ml. pod sp. zn. EX 648/2015 bola zastavená zo zákona podľa ustanovenia § 2 ods. 1 písm. a/ zákona č. 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Na majetok G.. arch. U. P. bol uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 40OdK/601/2019 zo dňa 14. 08. 2019 bol vyhlásený konkurz. Uznesenie o vyhlásení konkurzu bolo zverejnené dňa 21. 08. 2019 v Obchodnom vestníku č. 161/2019 pod č. K073018. V rámci konkurzného konania bola pohľadávka žalobcu vo vzťahu k G.. arch. U. P. uspokojená v čiastočnom rozsahu vo výške 662,47 €. Konečný rozvrh výťažku zo všeobecnej podstaty v konkurznom konaní bol zverejnený dňa 30. 04. 2021 v Obchodnom vestníku č. 82/2021 pod č. K019892. Konkurz na majetok G.. arch. U. P. bol zrušený zverejnením oznámenia o zrušení konkurzu z dôvodu, že došlo k splneniu rozvrhu výťažku. Oznámenie o skončení konkurzu po splnení rozvrhu výťažku bolo zverejnené dňa 20. 05. 2021 v Obchodnom vestníku č. 96/2021 pod č. K023836.

5. Podľa § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka právny úkon, ktorému veriteľ s úspechom odporoval, je právne neúčinný a veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku; ak to nie je možné, má právo na náhradu voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech.

6. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

7. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

8. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

9. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

10. Podľa § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

11. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

12. Podľa § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30. apríla 2020 neplynú.

Predmetné ustanovenie zákona nadobudlo účinnosť dňa 27.3.2020.

13. Podľa § 8 písm. a) zákona č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 28. februára 2021 neplynú.

Predmetné ustanovenie zákona nadobudlo účinnosť dňa 19.1.2021.

14. Súd sa v prvom rade zaoberal vznesenou námietkou premlčania, ktorú vznesol žalovaný. Ten tvrdil, že nárok je premlčaný, nakoľko nebol vznesený v lehote 3 rokov od právoplatného určenia neúčinnosti právneho úkonu. Nakoľko rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 30.3.2016, č.k. 14C/272/2010-255 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 25.4.2018, č.k. 17Co/479/2016-309 nadobudol právoplatnosť dňa 18.6.2018, premlčacia doba začala plynúť nasledujúcim dňom a mala uplynúť dňa 19.6.2021. Vzhľadom na potrebu aplikácie zákona č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v dôsledku aplikácie ktorého sa premlčacia doba predlžuje o dobu 74 dní, v prejednávanom prípade premlčacia doba uplynula až dňa 2.9.2021, a preto súd konštatuje, že žaloba bola podaná v rámci premlčacej doby (bola podaná dňa 8.7.2021), a preto súd vyhodnotil námietku premlčania, vznesenú žalovaným, ako nedôvodnú.

15. Súd ďalej pristúpil k preskúmaniu vecnej legitímácie sporových strán. Na strane žalobcu vystupuje veriteľ, ktorý úspešne odporoval právnemu úkonu svojho dlžníka, čo vyplýva z rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 30.3.2016, č.k. 14C/272/2010-255 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 25.4.2018, č.k. 17Co/479/2016-309. Na strane žalovaného vystupuje osoba, s ktorou dlžník uzavrel odporovateľný právny úkon a ktorá už nadobudnutím majetku na základe odporovateľného úkonu získala majetkový prospech bez ohľadu na to, či táto osoba už s takto získaným majetkom nakladala alebo nie, pretože táto osoba má právo nakladať s uvedeným majetkom podľa vlastného uváženia, a v tomto smere nie je nijako limitovaná. Dôsledkom toho, že táto osoba tento majetok následne previedla, je to, že na tento majetok už nemožno viesť priamo exekúciu s tým, že by sa neprihliadalo na odporovateľný právny úkon, ale že jej vznikla povinnosť vydať veriteľovi finančnú náhradu ako ekvivalent za takto získaný majetkový prospech, pričom túto povinnosť nie je možné prenášať na ďalšie osoby, ktoré sa stanú vlastníkom majetku pôvodne patriacemu dlžníkovi, keďže oni v žiadnom priamom zmluvnom vzťahu s dlžníkom neboli a teda žiadny odporovateľný úkon s ním neuzavreli. Podmienka pasívnej vecnej legitímácie žalovaného tak bola tiež splnená, a rovnako vyplýva z rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 30.3.2016, č.k. 14C/272/2010-255 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 25.4.2018, č.k. 17Co/479/2016-309.

16. Po tom, čo súd mal preukázanú aktívnu aj pasívnu legitímáciu sporových strán, pristúpil k vecnému prejednávaniu podanej žaloby. Pre úspešnosť podanej žaloby je potrebné, aby boli splnené 2 podmienky: 1) Žalobca úspešne odporoval právnomu úkonu dlžníka, pričom k tomu môže dôjsť iba na základe právoplatného rozsudku súdu, ktorým bol konkrétny právny úkon vyhlásený za neúčinný, nakoľko odporovateľnosť nemožno riešiť ako predbežnú otázku, ale je potrebná existencia konštitutívneho rozhodnutia súdu. Splnenie predmetnej podmienky žalobca preukázal rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 30.3.2016, č.k. 14C/272/2010-255 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 25.4.2018, č.k. 17Co/479/2016-309, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.6.2018. Na zdôvodnenie svojho rozhodnutia si súd dovoľí odcitovať aj časť odôvodnenia uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 21.5.2009, č.k. 2M Cdo/19/2008: "Odporovateľnosť nemožno riešiť ako predbežnú otázku, keď i zo samotného gramatického výkladu ustanovenia § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka vyplýva, že právna neúčinnosť právneho úkonu je dôsledkom úspešného odporovania. Uvedené ustanovenie zakladá veriteľovi priamy nárok domáhať sa náhrady voči tomu, kto mal z odporovateľného úkonu prospech, pri splnení podmienky v ňom uvedenej, ktorý však nemôže predchádzať úspešnému odporovaniu, pretože môže nastať až ako jeho právny dôsledok. Priznaniu takéhoto nároku preto musí predchádzať právoplatné určenie neúčinnosti právneho úkonu."

2) Druhou podmienkou je skutočnosť, že uspokojenie veriteľovej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právny úkonom ušlo z dlžníkovho majetku nie je možné. V tomto smere súdna prax už prijala záver, že pod slovným spojením "ak to nie je dobre možné" je potrebné rozumieť najmä taký stav, že vec sa už nenachádza vo vlastníctve toho, kto mal z odporovateľného úkonu prospech (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Cdo/26/1997). Splnenie predmetnej podmienky mal súd za preukázané, nakoľko aj samotný žalovaný súdu potvrdil, že v súčasnosti už nie je vlastníkom majetku, ktorý bol naňho dlžníkom žalobcu prevedený a ktorý prevod súd voči žalovanému vyhlásil za právne neúčinný. V tomto smere súd považoval námietky žalovaného o tom, že v rámci exekúcie mohla byť pohľadávka žalobcu z tohto majetku uspokojená za právne irelevantnú, nakoľko podľa § 217 ods. 1 Civilného sporového poriadku pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Pokiaľ právna zástupkyňa namietala, že žalovaný scudzil iné pozemky, ako tie ktoré boli označené v rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 30.3.2016, č.k. 14C/272/2010-255 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 25.4.2018, č.k. 17Co/479/2016-309, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.6.2018, súd uvádza, že túto námietku vyhodnotil ako nedôvodnú. V konaní bolo preukázané (rozhodnutím Obvodného pozemkového úradu v Trenčíne zo dňa 14.6.2011, č.k. 2011/00013-010), že po uzavretí kúpnych zmlúv (zo dňa 25.9.2008 a 25.9.2008), ktoré boli vyššie uvedeným rozsudkom určené za právne neúčinné voči žalobcovi, došlo v predmetnom katastrálnom území (P. D.) k pozemkovým úpravám podľa § 14 ods. 4 zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách z dôvodu, že je to potrebné usporiadanie vlastníckych a užívacích pomerov a odstránenie prekážok ich výkonu vyvolaných historickým vývojom pred účinnosťou zákona o pozemkových úpravách. V dôsledku vykonania týchto úprav došlo k zmene aj vo vzťahu k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalovaného, ktoré boli zapísané na LV č. 1920 pre k.ú. P. D., žalovaný v zmysle uvedeného LV vlastnil ornú pôdu, evidovanú v rámci parcel č. XXX, XXX, XXX/X, XXX/X, celkovo vo výmere 9.703 m². Následne žalovaný potvrdil, že stavby ako aj novozískané pozemky predal P. N., a to kúpnu zmluvou zo dňa 30.12.2019, ktorá sa týkala nehnuteľností, uvedených v dodatočnom stavebnom povolení vydaným obcou P. D. č. SOcÚ XXXXXXXX/Vk-X za sumu 3.777,20 € a kúpnu zmluvou 30.12.2019, ktorá sa týkala nehnuteľností - pozemkov s parc.č. XXXX o výmere 9.012 m² - orná pôda, parc.č. XXXX o výmere 77m² - zastavaná plocha a nádvorie a parc.č. XXXX o výmere 218m² - zastavaná plocha a nádvorie za kúpnu cenu 0,40 €/m², čo predstavuje sumu 3.722,80 €. Kým medzi sporovými stranami nebola sporná skutočnosť o odpredaji totožných stavieb (t.j. uvedených v dodatočnom stavebnom povolení vydaným obcou P. D. č. SOcÚ XXXXXXXX/Vk-X), v konaní zostala sporná skutočnosť, či pozemky s parc.č. 3459 o výmere 9.012 m² - orná pôda, parc.č. XXXX o výmere 77m² - zastavaná plocha a nádvorie a parc.č. XXXX o výmere 218m² - zastavaná plocha a nádvorie sú majetkom, ktorý žalovaný získal na základe právneho úkonu, ktorý bol voči žalobcovi určený za právne neúčinný (kúpna zmluva zo dňa 25.9.2008). V tomto smere do vzťahov medzi sporovými stranami zasiahli pozemkové úpravy v zmysle zákona č. 330/1991 Zb., ktoré zákon bližšie definuje v § 1, podľa ktorého odseku 1 obsahom pozemkových úprav je racionálne priestorové usporiadanie pozemkového vlastníctva v určitom území a ostatného nehnuteľného poľnohospodárskeho a lesného majetku s ním spojeného vykonávané vo verejnom záujme v súlade s požiadavkami a podmienkami ochrany životného prostredia a tvorby územného systému ekologickej stability, funkciami

poľnohospodárskej krajiny a prevádzkovo-ekonomickými hľadiskami moderného poľnohospodárstva a lesného hospodárstva a podpory rozvoja vidieka, pričom podľa odseku 2 zahŕňajú

a) zistenie a nové usporiadanie vlastníckych a užívacích pomerov ako aj súvisiacich iných vecných práv 1aa) v obvode pozemkových úprav a nové rozdelenie pozemkov (scelenie, oddelenie alebo iné úpravy pozemkov),

b) technické, biologické, ekologické, ekonomické a právne opatrenia súvisiace s novým usporiadaním právnych pomerov.

Je potrebné taktiež podotknúť, že v dôsledku rozhodnutia príslušného orgánu zaniklo vlastnícke právo k pôvodným pozemkom a že naopak vzniklo vlastnícke právo k novým pozemkom, a to na základe konštitutívneho rozhodnutia správneho orgánu.

Súd z vykonaných listinných dôkazov mal preukázané, že na pozemkoch, pôvodne označených ako parc.č. XXX, XXX, XXX/X, XXX/X v k.ú. P. D. (pôvodný LV č. XXXX) podľa rozhodnutia obce Mníchova Lehota o dodatočnom povolení stavby zo dňa 23.12.2004 (č.l. 147-149) boli umiestnené stavby, a to objekt č. 2, 4, 5, 8, 9 a 10. Zo žiadosti spoločnosti Lilli Company, s.r.o. z č.l. 163 v spojení s GP č. 46596399-26/2015 zo dňa 22.6.2015 mal súd preukázané, že objekt č. 2, postavený na pozemku pôvodne patriacom žalovanému (parc.č. 906 a XXX/X) je postavený na pozemku, ktorý je v súčasnosti evidovaný pod parc.č. XXXX a objekt č. 4, postavený na pozemku pôvodne patriacom žalovanému (parc.č. XXX,XXX a XXX/X) je postavený na pozemku, ktorý je v súčasnosti evidovaný ako parc.č. XXXX. Oba predmetné pozemky boli odplatne prevedené žalovaným na P. N. a tvoria majetok, voči ktorému žalobca úspešne odporoval. Uvedené skutočnosti však nemožno rovnako použiť v prípade pozemku s označením parc.č. XXXX o výmere 9.012 m². Predmetný pozemok žalovaný získal na základe rozhodnutia správneho orgánu v rámci pozemkových úprav a tento nemusí byť totožný s pozemkom resp. pozemkami, ktorý žalovaný pôvodne vlastnil. Avšak je potrebné uviesť skutočnosť, že tento pozemok by na základe spomínaného správneho rozhodnutia nebol prikázaný do vlastníctva žalovaného, ak by žalovaný nevlastnil pôvodné pozemky, ktoré boli na neho prevedené na základe právneho úkonu, ktorému žalobca úspešne odporoval. Preto vlastníctvo pôvodných pozemkov boli nevyhnutným predpokladom na získanie nového pozemku resp. pozemku v rámci pozemkových úprav. V rámci pozemkových úprav sú vlastníčkovi pôvodných pozemkov prikázané iné pozemky, ktoré ako vyplýva z § 11 ods. 3 zákona č. 330/1991 Zb. (podľa ktorého ak tento zákon neustanovuje inak, nové pozemky majú byť svojím druhom, výmerou, bonitou, polohou a hospodárskym stavom primerané pôvodným pozemkom, pričom sa prihliada na výhody získané pozemkovými úpravami. Pri zmene druhu pozemku z dôvodov riešenia protierózných opatrení a iných opatrení navrhnutých vo všeobecných zásadách funkčného usporiadania územia sa za pôvodný druh pozemku považuje navrhovaný stav. Nové určenie hodnoty takéhoto pozemku sa vykoná v rámci aktualizácie registra pôvodného stavu.) majú byť aj hodnotovo primerané pôvodným pozemkom. Na základe uvedených skutočností súd tak dospel k záveru, že hoci nemožno hovoriť o totožnom majetku, možno hovoriť o totožnosti hodnoty novoprikázaného majetku, a preto súd považoval kúpnu cenu za parc.č. 3459 - orná pôda o výmere 9.012 m² za skutočnosť, od ktorej sa odvíja výška náhrady voči žalovanému. Opačný výklad by vo svojom dôsledku viedol k zmareniu uspokojenia veriteľom vymáhateľnej pohľadávky, čo nepochybne zákonodarca nezamýšľal.

17. Súd tak mal preukázané splnenie oboch podmienok pre úspešnosť podanej žaloby, a preto sústredil svoju pozornosť na rozhodovanie o výške náhrady. Žalobca sa domáhal zaplata sumy vo výške 7.497,30 € s 9% úrokom z omeškania od 31.7.2009 do zaplata, čo tvorí neuhradená časť jeho pôvodnej pohľadávky voči G. Y. U. P. Ako správne argumentoval žalovaný plnenie priznané na základe § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka je obmedzené výškou získaného prospechu. Je nepochybné, že žalovaný ako osoba, ktorá s dlžníkom uzavrela odporovateľný právny úkon, získala majetkový prospech už nadobudnutím majetku na základe odporovateľného právneho úkonu. Výška prospechu by sa podľa názoru súdu mala rovnať hodnote majetku, ktorý žalovaný od dlžníka získal. Na preukázanie hodnoty majetku, ktorý žalovaný získal od pôvodného dlžníka žalobcu, žalobca navrhol dokazovanie listinným dôkazom, a to kúpnyimi zmluvami, ktoré žalovaný uzavrel ohľadom majetku získaného na základe právneho úkonu uzavretého s dlžníkom žalobcu, pričom z týchto dôkazov mal súd preukázanú hodnotu majetku vo výške 7.445,- €, čo bola výška kúpnej ceny, za ktorú žalovaný predal majetok, ktorý sám nadobudol neúčinným právnym úkonom. Súd preto priznal žalobcovi ako náhradu práve sumu 7.445,- €, nakoľko vyššia časť prospechu žalovaného súdu preukázaná nebola. V ostatnej časti t.j. nad túto sumu, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Čo sa týka námietky žalovaného o tom, že výška prospechu by mala byť vypočítaná ako rozdiel kúpnej ceny, za ktorú žalovaný predmetné veci scudzil a kúpnej ceny, za ktorú tento majetok získal, túto súd vyhodnotil ako nedôvodnú, a to s poukazom, že takýto postup,

kedy by sa zohľadňovala cena, za ktorú žalovaný nadobudol nehnuteľnosti od veriteľovho dlžníka, by v prípade bezodplatného prevodu majetku alebo prevodu pod cenu, musela znamenať automaticky záver o nezískaní prospechu, čím by takýmto konaním dochádzalo k obchádzaniu § 42b ods. 4 Občianskeho zákonníka, čo nie je prípustné.

18. Čo sa týka úrokov z omeškania súd má za to, že nárok na vydanie náhrady podľa § 42b ods. 4 OZ je záväzkovým právnym vzťahom, pre ktorý platia všeobecné ustanovenia VIII. časti Občianskeho zákonníka (a teda aj § 517 ods. 2 a § 563 Občianskeho zákonníka). Keďže náhrada odporovateľného právneho úkonu je peňažným dlhom, je povinnosťou žalovaného zaplatiť aj úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni, kedy bol na zaplatenie tejto sumy vyzvaný. Súd preto priznal k istine, aj 5% úrok z omeškania z tejto sumy, a to odo dňa 24.6.2021 (č.l. 57). Výška základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania bola 0,00 %, preto výška úroku z omeškania je v posudzovanom spore vo výške 5,00 %. V ostatnej časti požadovaných úrokov z omeškania súd žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

19. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

20. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

21. Súd pri rozhodovaní o trovách konania mal za to, že žalobca bol v konaní úspešnejší (súd mu priznal plnenie v rozsahu 7.445,- €, pričom zamietnutá časť žaloby mala hodnotu 52,30 €). Jeho čistý úspech predstavuje 98,6%. V takomto rozsahu mu súd trovy konania priznal, pričom o ich presnej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Trenčín prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 127, § 363 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 62, § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozhodnutím splnená dobrovoľne, možno podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Zb. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).